

Bilag til Beretn. ang. Folkeforbundets 10. Forsamling i Genève.

Det forberedende Udvalgs 3. Møde afholdtes i Genève fra den 21. Marts til den 26. April 1927. I Udvalgets første Møde forelagde den *britiske* Delegerede, Sir Cecil Hurst, et af den britiske Regering udarbejdet *Konventionsudkast* som Basis for den videre Diskussion. Derefter fremkom den *franske* Delegation med et lignende *Udkast*. Da der ikke fra andre Delegationers Side fremsattes fuldstændige Konventionsudkast, kom Forhandlingerne til at dreje sig om det engelske og det franske. Sekretariatet udarbejdede en Sammensætning af de to Tekster, og Udvalget vedtog ved første Behandling en endelig Tekst, der findes i Dokument C. 218. 1927. XI. Paa Dokumentets Forside gives der nærmere Forklaring om, hvorledes Teksterne er opstillet.

Det forberedende Udvalgs 3. Møde.

Der var Enighed i Udvalget om, at det Forslag, der opnaaedes Enighed om, kun skulde betragtes som vedtaget ved første Behandling, og at Delegationerne ikke ved anden Behandling var bundet ved den Stilling, de havde indtaget ved første Behandling.

Betydningen af første Behandling.

Med Hensyn til Rustningerne til Lands enedes man om, at den bedste Metode for at begrænse disse vilde være at begrænse Troppernes Antal. Ganske vist spiller de moderne Vaaben en stor Rolle i Hærene, men da de forskellige Nationer vil udruste Tropperne efter nogenlunde de samme Retningslinier, vil Hærenes Styrke i Hovedsagen bero paa Troppernes Antal. Begrænsningen af Tropperne skulde efter det franske Forslag fastsættes dels for Moderlandet og dels for *Kolonierne*. Efter nogen Diskussion enedes man om, at Begrænsningen skulde gælde dels Totalstyrken, dels Moderlandets og dels Koloniernes Styrker for sig, saaledes at Kolonistyrkerne kunde forøges om nødvendigt, naar til Gengæld Moderlandets Styrke formindskedes.

Landrustningerne.

Diskussionen drejede sig navnlig om, hvorledes Antallet af Mandskab skulde beregnes, derunder Spørgsmaalet om de uddannede Reserver. Det betonedes navnlig fra britisk Side, at alle, der med kort Varsel kunde indkaldes til Krigstjeneste, maatte medregnes, medens alle de Stater, der stod paa den almindelige Værnepligts Grund, fremhævede Vanskeligheden ved at drage en Grænse mellem de Reserver, der øjeblikkelig kunde anvendes, og de, der først skulde trænes paany. Det fremhævedes ogsaa, at hvis de Styrker, der gjorde aktiv Tjeneste, begrænsedes, vilde derved ogsaa Reserverne formindskes. Man enedes foreløbig om, at Begrænsningen kun skulde gælde de Tropper, der gør aktiv Tjeneste, og at der yderligere skulde finde en Begrænsning Sted af Befalingsmandskabet, saaledes at Rammerne ikke pludselig kunde udvides. Fra engelsk, tysk og amerikansk Side toges der Forbehold.

Uddannede Reserver.

Man enedes ogsaa om, at der skulde finde en Nedsættelse af Tjenestetiden Sted, saaledes at Tropperne mere og mere fik Karakteren af en Militærs bestemt til Forsvar og ikke til Angreb.

Tjenestetiden.

De tre store Sømagter, England, de Forenede Stater og Japan, ønskede, at Washingtontraktatens System med Begrænsning af de enkelte Skibsklasser skulde anvendes ogsaa for de Klasser, der ikke omfattedes af Traktaten, medens Frankrig, Italien og nogle af de andre Magter ønskede en Begrænsning af Totaltonnagen, saaledes at Staterne indenfor denne Begrænsning kunde bygge hvilken Art Skibe, de ønskede, dog at den Grænse opad, der var fastsat i Washingtontraktaten, ikke overskredes. Herimod blev det gjort gældende, at en Stat saa kunde koncentrere sig om en vis Klasse Skibe og opnaa en Overlegenhed over andre Magter, eller at det kunde give Anledning til en modificeret Form for Kaprustning. Fra fransk Side fremsattes et Kompromisforslag, hvorefter hvert Land skulde opgive, hvorledes det tænkte sig at fordele Tonnagen over de forskellige Klasser, og at det om ønskeligt kunde forandre denne Fordeling f. Eks. med et Aars forudgaaende Varsel. Heller ikke dette kunde man enes om, og Forslaget udskødes derfor til Forslagets anden Behandling. Om Principperne for en Begrænsning af Personalet til Søs naaedes der Enighed, dog med enkelte Forbehold.

Rustningerne til Søs.

Fra fransk Side foresloges det, at en Begrænsning af de samlede Motorhæstkræfter burde lægges til Grund, medens man fra engelsk Side holdt paa Antallet af Luftfartøjer. Man enedes om en Ordning, der tager Hensyn til dels Antallet, dels Hæstkræfterne. Personellet skulde begrænses efter samme Regler, som man var enedes om for de sømilitære Rustningers Vedkommende. Hvad angaar den civile Luftsejls havde en Ekspertkomité fundet det upraktisk at fastsætte Be-

Luft-Militær-rustningerne.